

- ובהחזקתו בתוככי המסגרת הצבאית (ראו ע/11/10 התובע הצבאי הראשי נ' טורי' מלץ (2010), וע/54/05 התובע הצבאי הראשי נ' סמל סיבוקון (2005)).
15. בחינת נסיבות המקרה, נוכח מדיניות הענישה הנוהגת, כמפורט בפסקה 14 לעיל, מעלה כי מתחם העונש ההולם, כפי שקבע בית הדין קמא, ראוי ומאוזן וכוודאי, שאין לומר כי חלה בו טעות מהותית.
16. עם זאת, נוכח נסיבותיה הייחודיות של המערערת ונתונה המורכבים, כפי שבאו לידי ביטוי במסמכים שתיעדו את מצבה לאורך שנים, ובעיקר בחוות הפסיכיאטרית המלאת, אשר הוצגה במהלך הדיון בערעור, ואשר לא עמדה בפני בית הדין המחוזי בבואו לגזור את עונשה – סברנו, כי מטעמים של שיקום, ניתן להקל עמה במעט, באופן שהעונש בגין מעשיה, לא יגרור אחריו רישום פלילי מלא.
17. כידוע, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית (ראו למשל: ע"פ 9094/12 טספאי נ' מדינת ישראל (28.4.2013)), ובעניינה של המערערת, כאמור, מלמדת התמונה הכוללת על מי שנוכח נתונה ומאפייני אישיותה, התקשתה להשתלב במסגרות לימודים וחברתיות. בצד זאת, כאמור, התרשמנו ממוטיבציה עזה של המערערת להוכיח את עצמה לשוב ולהשתלב בשירות תקין ומשכך, בשים לב לתמיכה של משפחתה בה, ועל מנת לצמצם את היקף השלכות הענישה במקרה דנן על יכולתה של המערערת להשתלב בחברה - סברנו, כי פוטנציאל השיקום בעניינה מאפשר להקל עמה, באופן שהרשעתה במקרה דנן, לא תישא רישום פלילי מלא (למשקלם של שיקולי השיקום בתוך מתחם הענישה, ראו למשל: רע"פ 659/13 אביכזר נ' מדינת ישראל (28.1.2013)).
18. בהתאם, לאחר שהממונה על עבודות צבאיות מצאה, כי המערערת מתאימה לשאת מאסר בפועל בדרך של עבודה צבאית, סברנו, כי ראוי שעונש המאסר בפועל, אשר הוטל על המערערת ירוצה כך שששים ימים מתוכו (60), ירוצו בכליאה ממשית, ואילו היתרה, עשרים וחמישה ימים (25), ירוצו בדרך של עבודה צבאית, בתנאים ובמקום המנויים בחוות דעתה של הממונה על עבודות צבאיות.
19. ערעור ההגנה מתקבל, אפוא, כמפורט לעיל. אין שינוי ביתר רכיבי העונש.
20. על המערערת להתייצב ביום 6/11/16, עד לשעה 9:00, במשרדה של הממונה על עבודות צבאיות במקמצי"ר לשם ריצוי עונש המאסר בפועל בעבודה צבאית.